

عنوان مقاله:

اثربخشی روان‌نمایشگری بر کاهش میزان افسردگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس

محل انتشار:

نخستین همایش ملی توانمندسازی فردی اجتماعی افراد با نیازهای ویژه (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سعید دهنوی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

اسماعیل اسدالهی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

مریم محبی شیخلری - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

خلاصه مقاله:

هدف: روان‌نمایشگری یکی از انواع هنردرمانی است که به صورت گروهی به فرد کمک میکند تا با عمل و نقش‌گزاری مسئله به جای فقط صحبت کردن درباره آن، مسئله را بازنگری کرده، همراه با بازخورد اعضای گروه، راه حل مناسبی پیدا کند و آن را در زندگی به کار گیرد. هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی روان‌نمایشگری بر کاهش میزان افسردگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس بود. روش: این پژوهش به صورت شبه‌آزمایشی با پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری همراه با گروه گواه انجام شده است. آزمودنی‌های پژوهش شامل 20 نفر از اعضای انجمن ام اس ایران بودند که با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه جایگزین شدند. گروه آزمایش به مدت 12 جلسه در طی 6 هفته در جلسات روان‌نمایشگری شرکت کردند، در حالیکه در این مدت گروه گواه مداخله‌ای دریافت نکرد. داده‌های پژوهش با استفاده از پرسشنامه ویژگی‌های جمعیت‌شناختی و آزمون افسردگی بک جمع‌آوری شد. جهت تحلیل داده‌ها از آزمون تحلیل کوواریانس استفاده شد. یافته‌ها: نتایج نشان داد که نمرات افسردگی در مرحله پس‌آزمون و پیگیری کاهش داشته و این کاهش از نظر آماری معنادار بوده است. نتیجه‌گیری: نتایج پژوهش حاکی از اثربخشی روان‌نمایشگری بر کاهش میزان افسردگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس می‌باشد، لذا توجه جدی به درمان‌های روانشناختی در این بیماران مفید به نظر می‌رسد.

کلمات کلیدی:

روان‌نمایشگری، افسردگی، مولتیپل اسکلروزیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/552427>

